

236. Habes vires insuperabiles, ne clementiam tuam superet multitudo peccatorum. Nihil tuæ resistet potentiae; tuam enim gloriam Creator existimat esse propriam. Tu.

FER. IV. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 8. v. 46

In illo tempore: Dicebat JESUS turbis Judæorum: Quis ex vobis arguet me de peccato? Et reliqua. Homilia S. Thomæ Archiep. Valent.

Conc. in Concept. B. V.
Plenitudo gratiæ nihil spiritualis infirmitatis, nihil imperfectionis in eâ reliquit: adeoque in omnibus bonis eam solidavit, ut vel minimam unquam defectus in eam incidere omnino non posset, nec aliquid quod qualicumque excusationi subiaceret. Tu. §. Consolam. p. 149.

LECTIO 2.

In cæteris Sanctis magnificum habetur, quod à vitis non possint expugnari: in Virgine mirificum videtur, quod à vitis non potuerit vel in modico impugari. Cæteris Sanctis in commune præcipitur, ut in mortali eorum corpore peccatum non regnet: soli Virgini singulariter datur, ut quemadmodum Filii sui, ita nec ejus mortale corpus peccatum momorderit etiã levissimum. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

Adeoque de exterminio peccati in beatâ Virgine MARIA factum creditur id, quod in omnibus Sanctis speratur. Futurum, inquam, sed non in corpore eorum adhuc mortali, sed in corpore eorum jam factio immortalis, quod sanè in Beatâ Virgine supra modum extitit mirabile, et præ cæteris Sanctis om-

nibus fuit singulare. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex S. Anselmo Ep. Cantuariensi. *In Deprec. ad Virgin.*

237. O beata fiducia, ô tutum refugium. Mater Dei est mater mea! Quâ certitudine igitur debemus sperare, quoniam salus de boni Fratris, et piæ Matris pendet arbitrio? Tu.

FERIA V.

CANON.

Ex S. Bernardo Abbate. *In Salve Regina.*

238. Divinæ pietatis abyssum cui vult, quando vult, et quomodo vult «Diva Virgo» creditur aperire; ut nemo tam enormis peccator pereat, cui Sancta Sanctorum patrocini suffragia præstat. Tu.

FER. VI. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 19. 25

In illo tempore: Stabant juxta crucem JESU Mater ejus, et soror Maris ejus Maria Cleopæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Siricii Papæ. *Ep. 7. Ad Anys. et Eps. Illysir.*

Ubi est illud quod scriptum est, dicente Domino ad Matrem de Joanne Evangelista: Mulier, ecce filius tuus: et rursum ad Joannem de MARIA: Ecce Mater tua? Quid sibi vult, quod cum in cruce Dominus positus peccatum mundi tolleret, pronuntiavit etiã de integritate maternâ? Aut quid aliud dicitur, nisi ut claudat ora sua perfidia, et obmutescat, ne Matrem Domini alio quo audeat temerare convicio? Tu. §. Queramus. p. 149.

LECTIO 2.

Testis est ergo idem arbiter, idem

materni pudoris assertor, quod desponsata fuerit viro tantummodo JOSEPH, nulla tamen conjugalis coitus consuetudine tori jura cognoverit. Neque enim suscepturam ex JOSEPH filios à viri consortio separare voluisset. Sed si hoc parum est, addit testimonium Evangelista dicens: quod suscepit eam Discipulus in sua. Nunquid ergo divorcium fecit? Nunquid à viro abduxit, atque abstulit? Tu. §. O felix. p. 149.

LECTIO 3.

Ergo qui hoc legit in Evangelio, quomodo quasi naufragus titubet et fluctat? Hoc ergo testimonium Filii est de Matris integritate, hæc MARIE locuples integri pudoris integritas, hic totius finis consummationis. Denique hoc dixit, et emisit Spiritum consummans omne mysterium sine pietatis. Tu. §. Beatis. p. 149.

CANON.

Ex S. Bernardo Abbate. *Sen. de Aqueed.*

239. Queramus gratiam, et per MARIAM queramus, quia qui quærit, invenit, et pulsanti aperitur. Tu.

SABB. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 1. c. 19. 3

In illo tempore: accesserunt ad JESUM Pharisei tentantes eum et dicentes: si licet homini dimittere uxorem suam, quæcumque ex causâ. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Archiep. Hispaniensis.

De Eccl. Offic. l. 2. c. 18.

Quæ sit sacræ Virginitatis integritas, vel à quo tam Sancti propositi studium sit exortum, breviter

intimabo. Quantum enim ad vetus Testamentum attinet, Elias, Jeremias et Daniel castitatis et continentiæ bono primis studuisse noscuntur. Tu. §. Consolamini. p. 149

LECTIO 2.

Quantum verò ad novum, virorum Virginum caput est Christus: feminarum Virginum caput est MARIA. Ipsa earum Auctrix, ipsa Mater nostri capitis, qui est Virginis Filius, et Virginum sponsus. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

Indè agmina virorum et puellarum Sanctarum, indè sectatores et sectatrices perpetuæ continentiæ pulverant... cœlestem atque angelicam vitam in terrenâ mortalitate meditantés, atque in carne corruptibili incorruptionem perpetuam retinentes, quibus cedit omnis fecunditas carnis, omnis pudicitia conjugalis. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex S. Bonaventura Episcopo. *In Spec. B. V. c. 3.*

240. O MARIA! peccatorem toti mundo despectum materno affectu complecteris, nec deseres quosquæ miserum Judici reconcilies. Tu.

VI.

TEMPORE PASSIONIS:

SEU

VITA DOLOROSA

B. MARIE V.

quæ totum Passionis Christi tempus complectitur.

SABBATO PASSIONIS.

AD VESPER.

Psalmi et ant. ut in Vesp. Sabbati.

CAPITULUM. Bar. 1. 20

Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, et clamabo ad Altissimum in diebus meis.

HYMNUS 47. S. Bonav.
Imperatrix clementiæ,
Rorem infunde gratiæ,
In meum cor tam aridum,
Ut fiat tibi placidum.

Largire quod concipiam
Tecum cordis angustiam,
Flens mortem quam rex patitur.
Per quem mundus construitur.

Tuus tractatur Filius,
Longè quam latro vilisus:
Irrisus fere ludibria,
Gente vallatur impiâ.

Sit honor, laus, devotio,
JESU MARIE Filio

Tenso crucis patibulo
Pro redimendo populo. Amen.
Hæc Doxol. dicitur toto temp. Pass.
ÿ. Expandit Virgo **MARIA** manus suas.

ÿ. Non est, qui consoletur eam.
Ad Magnif. ant. Nemo gaudeat
super me viduam et desolatam; adduxit enim mihi Deus luctum magnum.

Oratio de Laudibus.

Ab hoc Sabb. usque ad Sabbat. post Dominicam Pentec. non fiunt Suffragia Sanctor.

Tempore passion. ad complet. et ad omnes horas in ÿ. brevis, et in fine Psalmi Inevitat. et in ÿÿ. post Lectiones non dicitur Gloria Patri usque ad Pasch. nisi in festis. Ejus verò loco repetitur ÿ. usque ad ÿ. in ÿÿ. In Psalmo Invitatorio autem repetitur Inevitator.

DOM. IN PASSIONE.

Duplex 1. classis.

AD MATUT.

Invit. O vos omnes, qui transitis per vitam: Attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

HYMNUS 48. S. Bonavent.

O gloriosa Domina,
Quæ tuæ cruciamina,
Cum Barrabas dimittitur

Et pœnas Christus patitur.
Pastorem hen percitunt,
Oves dispersæ fugiunt:

Tu sola cum discipulo
Manente sub patibulo.

Nec mirum si sis anxia
Visâ crudeli furia:
Te sciens puram Virginem
Genuisti Deum et hominem.

Sit honor, laus, devotio &c.
IN I. NOCT.

Ant. 1. Noctem quâ Christus capitur, absque somno ducit Virgo MARIA.

2. Noli me relinquare, Fili mi: quis mihi tribuat, ut tecum moriar?

3. Sequar te quocumque ieris, non te derelinquam, Fili mi.

ÿ. Plorans ploravit in nocte.
ÿ. El lacrymæ ejus in maxillis ejus.

De lamentatione Jeremiæ Prophætæ.

LECTIO 1. c. 1. v. 1.

Quomodo sedet sola civitas, plena populo: facta est quasi vidua Domina gentium: princeps provinciarum facta est sub tribulo. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus caris ejus: omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Tu.

ÿ. Prolem in cruce pendentem aspicebat Virgo, * Et nimis lacrymabatur. ÿ. Stabat juxta crucem **JESU**, Mater ejus.—Et.

LECTIO 2.

Migravit Judas propter afflictionem et multitudinem servitutis: habitavit inter gentes, nec invenit requiem. Omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias. Via Sion ingent, eo quod non sit qui veniat ad solemnitatem: omnes portæ ejus destructæ: sacer-

dotes ejus gementes: virgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritudine. Tu.

ÿ. Is idem, qui Christi corpus in cruce transfodit gladius. * Cor adstantis Virginis, animumque confixit. ÿ. Tuam ipsius animam pertransivit gladius.—Cor adstantis Virg.

LECTIO 3.

Facti sunt hostes ejus in capite: inimici ejus, locupletati sunt, quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus: parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantis. Et egressus est à silâ Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non in venientes pascua: et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis. Tu.

ÿ. Tantus fuit dolor Virginis, ut si in omnes creaturas, quæ pati possunt divideretur, omnes subito interirent. ÿ. Vitam ei admissit, nisi fuisset roborata divinitus.—Si in omn.—Tantus usque ad ÿ.
IN II. NOCT.

Ant. 1. Mater Dei videns quem aluit, nulla mater sic unquam doluit.

2. Natus meus * suspendit cruce, et ego amore et dolore languo.

3. Attendite omnes et videte, si est dolor sicut dolor meus:

ÿ. Magna est velut mare contritio tua.

ÿ. Nimis amara facta es.

Ex verbis S. Buenaventuræ Ep. In stimulo amoris. p. 3. c. 3.

LECTIO 4.

O Domina! cur ivisti immolari pro nobis! Nunquid non sufficiebat Filii passio nobis, nisi crucifigeretur et Mater. O cor amoris! Cur conversum es in globum delictorum? Aspicio, Domina, cor tuum, et id non cor, sed myrrham, et absinthium, et fel video. Quaero Ma-

trem Dei, et ecce invenio sputa, flagella, et vulnera, quia tota conversa es in ipsâ. O amaritudine plena, quid fecisti? Cur vas sanctitatis fecisti vas penalitatis. Tu.

ÿ. Tremor apprehendit eam: Angustia et dolores tenuerunt eam quasi parturientem. ÿ. Dolorem, quem olim pariendo non habuit, milles geminalum Filio moriente sustinuit.—Angustia.

LECTIO 5.

O mira res! tota es in vulneribus Christi: totus Christus crucifixus est in intimis visceribus cordis tui. Quomodo est hoc, quod continens sit in contento? O homo vulnera cor tuum, si vis hanc intelligere questionem. Aperi cor tuum clavibus et lanceâ, et veritas subintravit. Non enim inhabitat sol justitiæ in cor clausum. Tu.

ÿ. Quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: Laboravi in gemitu meo, et requiem non inveni. ÿ. Multiplicata sunt super me mala, quorum non est muneris.—Laboravi.

LECTIO 6.

Sed ô vulnerata Domina! vulnera corda nostra, et in cordibus nostris tuam et Filii tui renova passionem. Cor tuum vulneratum conjuge cordi nostro, ut tecum tuis vulneribus pariter vulneremur. Cur hoc tuum cor saltem, Domina, non habeo? O Domina, si non vis mihi dare Filium tuum crucifixum, nec cor tuum vulneratum, saltem quaeso, mihi tribue Filii tui vulnera, contumeliasque, et illusiones ac opprobria, et illa quæ in te sentis. Tu.

ÿ. Mi Fili dulcissime, mi Fili, et mi Deus: Deficio te suspiciens in ligno suspensum, conclavatum, plagisque plenum, mi Fili. ÿ. Ne avertas aurem tuam à singultu meo

et clamoribus.—Deficio.—Mi Fili.

IN III. NOCT.

Ant. 1. Fit vox * Matris nimis flebilis, quando sua proles cara capitur.

2. Recedite à me, * et nolite me consolari in dolore meo.

3. Cui comparabo te, * Filia Jerusalem? magna est velut mare contritio tua.

ꝑ. Audite universi populi. *ꝑ.* Et videte dolorem meum.

Lectio Sancti Evangelijsecundum Joannem.

LECTIO 7. c. 19. e. 25.
In illo tempore: Stabat juxta crucem JESU Mater ejus, et soror Matris ejus, Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Ep.

Epist. 63. Ecl. Vercell.

MARIA Mater Domini ante crucem Filii stabat: nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista, qui etiam docuit, quod alii non docuerunt, quoniammodum in cruce positus Matrem appellaverit, pluris putans, quod victus suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum caeleste donabat: Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberius pietatis est, quod à Filio Mater tanto affectu honoratur. Ecce, inquit, filius tuus; ecce mater tua, Tu.

ꝑ. Recedite à me, amarè flebo: * Nolite incumbere, ut consolentur mihi me. *ꝑ.* Nunquam mater pertulit tam anxios dolores, ut MARIA considerans Filii labores.—Nolite.

LECTIO 8.

Testabatur de cruce Christus, et inter Matrem atque Discipulum dividebat pietatis officia. Condebat Dominus non solum publicum, sed

Dom. in Pass.

etiam domesticum testamentum: et hoc ejus testamentum signabat Joannes dignus tanto testatore testis. Bonum testamentum, non pecunia sed vitae aeternae, quod non atramento scriptum est, sed spiritu Dei vivi, qui ait: lingua mea calamus scribae velociter scribentis. Tu.

ꝑ. Vide, Domine, et considera, velociter exaudi me, * quoniam tribulatio mea maxima est, et non est qui adjuvet.

ꝑ. Fili mi, ne derelinquas me desolatam, et mœrore confectam.—Quoniam.

LECTIO 9.

Sed nec MARIA minor quam Matrem Christi decebat. Fugientibus apostolis, ante crucem stabat, et piis spectabat oculis Filii vulnera, quia expectabat non pignoris mortem, sed mundi salutem. Aut fortasse, quia cognoverat per Filii mortem mundi redemptionem aula regaliam, etiam sua morte putabat se aliquid publico addituram muneris. Sed JESUS non egebat adjutore ad redemptionem omnium, qui omnes sine adjutorio servavit. Suscepit affectum parentis, sed non quæsit alterius auxilium. Tu.

ꝑ. Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, * Virgo filia Sion: Magna est velut mare contritio tua, quis medebitur tui. *ꝑ.* Quiescat vox tua à planctu, et oculi tui à lacrymis.—Magna.—Cui comp.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphonæ.

1. Stabat Mater * Virgo foris plorans, dum furibundi Christum viliter tractabant.

2. Angustiae multae * ipsi erant, quia Filius alapis afflictus erat.

3. Dum Christus * ad Calvariam ducebatur, sequebatur pia Mater

Dom. in Pass.

pias effundens lacrymas.

4. Cum Virgo * venisset ad locum supplicii, multiplicabantur ei angustiae et dolores.

5. Cruce Christi * ereclâ, pia Mater dolore defecit.

CAPITULUM. *Bar. 4. 29.*

Exui me stolâ pacis, et indui me sacco obsecrationis; et clamabo ad Altissimum in diebus meis.

HYMNUS 49. *S. Bonav.*

Castæ Parentis viscera

Pœnâ torquentur aspera:

Dum illum, quem conceperat,

Verbo perversi verberant.

Illum tractant crudeliter,

Credunt, cruentant acriter,

Hoc audientis anxie

Matris crescunt angustiae.

Sed cum ad mortem ducitur,

Hunc Mater tristis sequitur:

Pectus perfundens flelibus,

Afficiens livoribus.

In cruce dum extenditur,

Videns Mater quod moritur:

Nullus dolor amarior,

Nam nulla proles carior.

Sit honor, laus, devotio, &c.

ꝑ. Oculus meus afflictus est.

ꝑ. Eo quod non esset requies.

Ad Benedict. ant. Ecce positus

est hic in ruinam et in resurrectionem multorum, et in signum cui contradicetur, et tuam ipsius animam pertransibit gladius.

Oremus. *Oratio.*

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui devotè Filii tui passionem, et ejus Genitricis Sanctissimæ compassionem recolimus, crucis mortificationem jugiter in nostro corpore pro tui nominis honore portemus. Per eundem.

AD PRIMAM.

Ant. Stabat. *Capitul.* Exui me. *de Laudibus.*

ꝑ. Quæ in Passione Filii dolo-

ris gladio transfixa fuisti. *Non dicitur Gloria Patri hoc tempore.*

IX.

DEIPARÆ

ANGUSTIE IN PASS. FILII.

CANON.

Ex S. Anselmo Ep. Cantuariensi.

Libr. de Excell. B. V.

241. Oportuit, ut illa, in qua Christus omnem gratiam collocauit, non careret honore martyrii, et ad hoc cruci illam adstare oportuit; quale autem illud Martyrium fuerit exprimi non potest, adeò tamen durius fuit, ac si ipsa occideretur, quia plus Filium diligebat, quam se ipsam. Tu.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. *Thren. 1. e. 2.*

Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus caris ejus.

ꝑ. br. Audite universi populi: Videte dolorem meum.—Audite *ꝑ.* Quoniam tribulor, conturbatus est venter meus.—Videte.—Audite. *ꝑ.* Expandit Virgo MARIA manus suas.

ꝑ. Non est qui consoletur eam.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Thren. 1. e. 5.*

Facti sunt hostes ejus in capite: inimici ejus locupletati sunt, quia Dominus locutus est super eam.

ꝑ. br. Expandit Virgo MARIA manus suas.—Expandit.—*ꝑ.* Non est qui consoletur eam.—Manus.—Expandit.

ꝑ. Deducat oculi mei lacrymas. *ꝑ.* Super contritione Virginis MARIE.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Thren. 2. 17.*

Fecit Dominus quæ cogitavit: complevit sermonem suum, quem præceperat à diebus antiquis.

g. br. Deducant * oculi mei lacrymas.—Deduc.

γ. Super contritionem Virginis MARIE.—Oculi.—Deducant.

γ. JESU Fili mi. Fili mi JESU.

β. Quis mihi tribuat, ut moriar pro te.

AD VESPERAS.

Ant. 1. Inundaverunt * aquae tribulationis super caput meum.

2. Vide, Domine, * et considera, quoniam tribulor: velociter exaudire.

3. Contritum est * cor meum in medio mei: contremuerunt omnia ossa mea.

4. Cum turbata * fuerit anima mea, Domine, miserere mei.

5. Fili mi, * ne derelinquas me desolatam, et merore confectam.

CAPITULUM. Bar. 4. 20.

Exui me stolā pacis, et indui me sacco obsecrationis, et clamabo ad Altissimum in diebus meis.

HYMNUS 50.

Illasa le puerpera

Non faceret matrem dolor:

Nascente non nesciveras,

Orbata sentis Filio.

Dum te salutat ultimū,

Naloque tradit altero,

Natumque tradit alterum

In morte Christum parturis.

Non ejulantes cernimus,

Non ungue vellentes comas:

Silensque plus novit pati

Virtus dolore fortior.

Sit honor, laus, devotio. &c.

γ. Facies mea intumuit a fletu.

β. F. Palpebrae meae caligaverunt.

Ad Magnific. ant. Eja Mater *

fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus, et dominicæ passionis fructum sentiamus. Oratione de Laudibus.

Sic quotidiē dicuntur vespere per totum tempus passionis in feriati offi-

Fer. II. Passion.

cio, cum Psalmis de feriā, et precibus.

Laudes et Horæ dicuntur etiam quotidie ut in Dom. Passionis, cum Psalm. de feriā et precib.

FER. II. PASSION.

Invitator, et hym. ad matut. ut heri: antiphonæ, vers. et Responsor, ut in prim. Nocturn. p. 166.

De Lamentatione Jeremiæ Prophetæ.

LECTIO 1. c. 1. v. 7.

Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suæ et prævaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat à diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator: viderunt eam hostes et deriserunt omnia sabbata ejus. Tu. β. Ptolem. p. 166.

LECTIO 2.

Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est: omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus, ipsa autem gemens conversa est retrorsum. Sordes ejus in pedibus suis: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide, Domine, afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus. Tu. β. Isidem. p. 167.

LECTIO 3.

Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus: quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum de quibus præceperas, ne intrarent in Ecclesiam tuam. Omnis populus ejus gemens: et querens panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide, Domine, et considera, quoniam facta sum vilis. Tu. γ. Tantus fuit. p. 167.

Ad Bened. et ad Magnif. ant.

Fer. III. et IV. Passion.

In proximo est * tribulatio mea, Domine, et non est qui adjuvet.

Orat. de Dom. præced. per tot. Hebdom.

CANON.

Ex S. Hieronymo Presbytero. Sermon. de Assumpt. B. V. inter ejus opera.

242. Plus omnibus dilexit, propterea et plus doluit, in tantum, ut animam ejus totam pertransiret, et possideret vis doloris, ad testimonium eximie dilectionis. Tu.

FER. III. PASS.

Invitat. et hymnus, ut in Dom. Pass. p. 166.

Antiph. γ. et ββ. ut in secund. Noct. p. 167.

De Lamentatione Jeremiæ Prophetæ.

LECTIO 1. c. 1. v. 12.

Vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus: quoniam videntiam me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui. De excelso misit ignem in ossibus meis, et erudit me: expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum: posuit me desolatam, totā diē merore confectam. Tu. β. Tremor. p. 167.

LECTIO 2.

Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolutæ sunt, et impositæ collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu de qua non posero surgere. Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocavit adversum me tempus, ut conterreret electos meos: torcular calcavit Dominus virgini filia Jude. Tu. β. Quoniam. p. 167.

LECTIO 3.

Idcirco ego plorans, et oculus meus deducens aquas: quia longè factus

est à me consolator, convertiens animam meam: facti sunt filii mei perditii, quoniam invaluit inimicus. Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eum: mandavit Dominus adversum Jacob in circuitu ejus hostes ejus: facta est Jerusalem, quasi polluta mensuris inter eos. Tu. γ. Mi fili. p. 167.

Ad Benedicet. et ad Magnif. ant. Tu autem, Domine, * ne elongeris auxilium tuum à me, ad defensionem meam aspice.

CANON.

Ex S. Amadeo Ep. Lausanensi.

Hon. 5. de Laudib. B. V.

243. MARIA torquetur magis, quam si torqueretur in se; quia super se incomparabiliter diligebat id undè dolebat. Tu.

FERIA IV. PASSION.

Si fiat de fest. nov. lection. dicuntur. Lection. sequent. de Script. in 1. Noct. Si verò fiat de fer. legitur Evang. cum Hom. quod inferius ponitur.

De Lamentatione Jeremiæ Prophetæ.

LECTIO 1. c. 1. v. 18.

Justus est Dominus, quia os ejus ad iracundiam provocavi. Audite, obsecro, universi populi, et videte dolorem meum. Virgines meæ, et juvenes meæ abierunt in captivitatem. Vocavi amicos meos, et ipsi deeeperunt me: Sacerdotes mei, et senes mei in urbe consumpti sunt: quia quaesierunt cibum sibi, ut refocillarent animam suam. Tu. γ.

LECTIO 2.

Vide, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quia amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, et domi mors similis est: audierunt quia in-

gemisco ego, et non est, qui consoletur me. Tu. ꝑ.

LECTIO 3.

Omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, et fient similes mei. Ingre-diatur omne malum eorum coram te: et vindemia eos, sicut vindemia-sili me propter omnes iniquitates meas: nulli enim gemitus mei, et cor meum mœrens. Tu. ꝑ.

Sequens Homil. legitur in feriali officio.
Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 1.

c. 11.
In illo tempore: dixit JESUS turbis Judæorum: Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. Et reliqua.

Homilia S. Thomæ Arch. Valentini.

In Concep. B. V. Conc.

Solet Rex filio bellicoso regnum patri recuperato, ac gloriosissimam de fatali hoste victoriam reportaturo, copiosissimum auri et argenti pondus, tanquam exercitus robor, illi liberalissimè impertiri ante prolium. Tu. ꝑ. Recedite. p. 168.

LECTIO 2.

Strenuus belli Dux Christus venit fortis armatus diripere arma fortis et alligare ipsum, scilicet, draconem, et recuperare regnum et gentem quam per invidiam diaboli surripuerat, ac injustè sibi usurparat: præliando fortiter in calvaria monte equo crucis forti, ex quo ligno diabolicè fraude deceptus, prostratus fuerat Adam. ꝑ. Vide. p. 168.

LECTIO 3.

De fatali ergò infernali illo hoste triumphaturo Filio suo dedit Pater celestis ante congressum nummum abundantissimum, scilicet, Matris gratiam preservantem in merito futuræ passionis. Tu. ꝑ. Cui comparo. d. 168.

*Ad Bened. et ad Magnif. ant. Misereamini mei, * misereamini mei saltem vos amici mei, quia tribulatio mea proxima est.*

CANON.

Ex S. Laurentio Justiniano.

De agon. Christi. c. 11.

244. Passionis Christi speculum effectum erat cor Virginis: in illo agnoscebantur sputa, convicia, verbera, vulnera. Tu.

FERIA V. PASSION.

Hymn. et incitor de Dom. præc. p. 166.

Antiph. ꝑ. et ꝑꝑ. ut in 1. Noctur. p. 166.

LECTIO 1. c. 2. v. 1.

Quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: projecit de cælo in terram inclytam Israel, et non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui. Præcitavit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Jacob, destruxit in furore suo munitiones virginis Judææ et dejecit in terram: polluit regnum et principes ejus. Tu. ꝑ. Prolem. p. 166.

LECTIO 2.

Confregit in irâ furoris sui omne cornu Israel: convertit retrorsum dexteram à facie inimici: et succendit in Jacob quasi ignem flammæ devorantis in gyro. Telendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam, quasi hostis: et occidit omne quod erat pulchrum visu in tabernaculo Filia: Sion, effudit quasi ignem indignationem suam. Tu. ꝑ. Is idem. p. 167.

LECTIO 3.

Factus est Dominus velut inimicus, præcipitavit Israel, præcipitavit omnia moenia ejus: dissipavit munitiones ejus, et replevit in filiâ Juda humilitatem, et humilitatem. Et dissipavit quasi hortum tentorium

suum, demolitus est tabernaculum suum: oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem et sabbatum: et in opprobrium, et in indignationem furoris sui regem et sacerdotem. Tu. ꝑ. Tantus. p. 167.

Ad Benedic. ant. Posuit me totâ die desolatam, et mœrore confectam.

CANON.

Ex S. Bernardo Abbate.

Apud S. Ligor. Ser. de Dolorib. v. 245. In aliis martyribus magnitudo amoris dolorem lenivit Passionis; sed Beata Virgo quanto plus amavit tanto plus doluit, tantoque ipsius Martyrium gravius fuit. Tu.

FERIA VI. PASSION.

IN COMPASSIONE B. M. V.

Duplex 2. Classis.

Hoc festum transfertur in diem sequentem, quando in eo incidit Festum alioris rûds.

Omnia omnino dicuntur ut in communi festivat. Tempore Passio-nis, præter sequent.

IN I. VESP.

HYMNUS 51.

Castæ Parentis lacrymæ
Laxis inundant fontibus,
Dum cernit affixum cruci
Sublime corpus Filii.

Quem feta cæli munere
Alvo puella gesserat,
Quem nixa sole purior
Casto liquore paverat.

Hunc sæva tortorum manus
Per omne tormenti gegerat
Divâ probatum compulsi
In fronde vitam ponere.

Immane frendens verberè
Fragor fregit cor Virginis:
Prolem quot ictus vulnerant,
Pectus Parentis dividunt.

Impleta sunt quæ dixerat
Senex futuri præsciens,
Dum sic MARLE viscera

Culter doloris transfodit.

O vos, quibus sat intimo
Sensus superstes pectori,
Ad hunc dolorem sistite;
Hoc omnis alter est minor.
Æternus hoc donet Pater,
Redemit ut quos Filius,
Planctus MARLE Virginis
Ad summa ducat gaudia. Amen.

Ad Magn. ant. Multi sunt gemi-tus mei, et cor meum mœrens.

AD MATUTIN.

HYMNUS 52. Sallæ.

Virgò, salve, transadacta
Cor doloris cuspede,
Innocentis Mater agni
Sponte cæsi liberâ
Sontium nostrum reatum
In plantem victimam.

Qui, Deus, qui plus beavit
Omnibus te feminis,
Te suam dignans Parentem;
Hoc tuum crudelius
Carne sub sumptâ eruentus
Lancinavit Spiritum.

Cujus aspectus dolendus,
Saxa qui perruperat,
Stipiti crucis reflexi
Haud profecto saxæum
Pectus, heu! tuum feroci
Quâ plagâ concideret!

Oribus matè disertis
Illiuscæ funera
Cautibus questis tametsi,
Queis hiarunt, fissibus;
Quæ manent infracta, nostris
Væ nefastis cordibus!

Eja Mater ergò clemens,
Nostra frange peclora
Malleo contritionis,
Ut, repulsò crimine,
Quo rigent, Nati atque Matris
Sentiamus vulnera.

Ut tui tecum dolentes
Passionem Filii,
Rebus et solamen arctis
Transeuntis temporis,

Jugis et vitæ manentis
Consequamur gaudia.

Filio qui non peperit
Sit Patri; qui passus est
Pro salute nostræ Matris
Saucians cor, Filio;
Utriusque laus amori
Semper in sæcula. Amen.

AD LAUDES.

HYMNUS 33.

Condolentes meroribus
MARLE Matris Virginis:
Jungamus laudes flelibus
Ad laudem sui Nominis.

Pensemus Matris servuli
Spinæ cordis acerrimas,
Dum vidit corpus Filii
Prenas pati terribias.

Pensemus, quid perpereret
Adstans cruci Puerpera,
Dum testamentum conderet
Christus in vitæ vesperâ.

Matrem piam Discipulo,
Patri commendat Spiritum:
Acceli sumpto poculo
Carnis exsolvit debitum.

Cuncti MARLE servuli
Hujus osoros sæculi
JESUM occisum colite,
Et cum MARIA plangite.

Æternus hoc donec Pater,
Redemit ut quos Filius,
Planctus MARLE Virginis
Ad summa ducat gaudia. Amen.

Ad Bened. ant. Ego plorans, et
oculus meus deducens lacrymas,
quia longè factus est à me consolator.

Oremus.

Oratio.

Interveni pro nobis, quasumus
Domine JESU—Christe, nunc
et in horâ mortis nostræ apud
tuam clementiam Beata VIRGO
MARIA Mater tua, cujus sacratissi-
mam animam in horâ tuæ passio-
nis doloris gladius pertransivit.
Qui vivis et regnas.

CANON.

Ex Concilio Coloniensi.
An. 1423. *Labbe*.—T. 12. *Concil.*
p. 366. *Ap. Bened. XIV. De festis.*
libr. 2. c. 3. n. 9.

216. Festum Commemorationis
angustiæ et doloris Beatæ MARLE
Virginis deinceps singulis annis Fe-
riâ VI. post Dominicam *Jubilatæ*,
nisi aliquod Festum eodem die in-
tervenit, et ex tunc primâ Fe-
riâ VI. proximâ subsequenti in primi
Vesperis, Matutinis, aliisque
Horis, necnon in secundis Vesperis
in choro tantum in omnibus Eccle-
siais Provinciæ nostræ subjectis se-
cundum notas, et historias, et homi-
liam de eodem festo compositas,
solemnitèr celebretur. Tu.

SABBATO PASS.

Si fiat de Sabb. legitur Evang.
cum Hom. quod inferis ponitur;
si verò de festo sequent. Lection.
de Script. in 1. Noct.

De Lamentatione Jeremiæ Proph.
LECTIO 1. c. 2. v. 11.

Propheta tui viderunt tibi falsa, et
stulla, nec aperiebant iniquitatem
tuam, ut te ad penitentiam pro-
vocarent: viderunt autem tibi as-
sumptiones falsas et ejectiones.
Plauserunt super te manibus omnes
transeuntes per viam: sibilave-
runt, et moverunt caput suum
super filiam Jerusalem: hæcine
est urbs, dicentes, perfecti decoris
gaudium universæ terræ? Tu.
¶

LECTIO 2.

Aperuerunt super te, os suum omnes
inimici tui: sibilaverunt, et
fremuerunt dentibus, et dixerunt:
Devoravimus: en ista dies, quam
expectabamus: invenimus, vidimus.
Fecit Dominus quæ cogitavit:
implevit sermonem suum, quem præ-
ceperat à diebus antiquis: destru-

xit, et non pepercit, et lætificavit
super te inimicum, et exaltavit
cornu hostium tuorum. Tu. ¶

LECTIO 3.

Clamavit cor eorum ad Dominum
super muros filiæ Sion: deduc quasi
torrentem lacrymas per diem et
noctem: non des requiem tibi, ne-
que taceat pupilla oculi tui. Con-
surge, lauda in nocte, in principio
vigiliarum: effunde sicut aquam
cor tuum ante conspectum Domi-
ni: leva ad eum manus tuas pro
animâ parvolorum tuorum, qui de-
fecerunt in fame, in capite omnium
compitorum. Tu. ¶

Sequens Hom. dicitur, si fiat de
Sabbato.

Lectio S. Evangelii secundum
Matthæum.

c. 22.

LECTIO 4.

In illo tempore: Pharisei consilium
inierunt, ut caperent JESUM in
sermone. Et reliqua.

Homilia D. Thomæ Archiep. Va-
lentiniani.

In Dom. 22. post. Pent.

In redemptionem generis humani
non erat in mundo moneta suffi-
ciens, Misit Deus de celo aurum
Divinitatis suæ, Verbum suum. Et
missum est in fornacem ventris vir-
ginalis, et exivit moneta speciosa
infiniti pretii. Tu. ¶. Recedite.
p. 168.

LECTIO 5.

Opus erat, ut cuderetur in camino
cruis. O quam bonè sigillata!
A plantâ pedis usque ad verticem
tota rubricata. Dicite: O Virgo,
cujus est imago hæc? Non agnos-
citis? Non est, inquit, species
ei neque decor. Non agnoscimus.
Tu. ¶. Vide, Dom. p. 168.

LECTIO 6.

Legite, legite, superscriptum, et

amoscelis. O virgo! Superscripto:
JESUS Nazaranus Rex Judæorum.
Agnoscimus imaginem: Cæsaris est,
Dei Patris est quod latet: sed quod
apparet, os de ossibus meis, et
caro decarne mea. Imaginem hæc,
ò homo, et similitudinem referes.
Tu. ¶. Cui compar. p. 168.
Ad Benedict. ant. Recordare,
Domine, paupertatis meæ, absinthii,
et fellis.

CANON.

Ex S. Bonaventurâ Episcopo.

De planctu Virg. in Stim. amor.

217. Singula «Christi» vulnera
per ejus corpus dispersa, in uno
«Virginis» corde sunt unita. Tu.

AD VESPERAS.

Antiph. de 2. Vesp. Dom. Pas.
p. 170. *Capit. Hym. et y. ut in*
Sab. præc. p. 165.

Ad Magni. ant. Divisiones aqua-
rum deduxit oculus meus in con-
tritione beatæ Virginis MARLE.
Orat. de Laudibus.

DOMIN. IN PALMIS.

Semid. 1. Classis.

Omnia ut in Dom. Passionis.
p. 166.

IN I. NOCT.

De lamentatione Jeremiæ Pro-
pheta.

LECTIO 1. c. 2. v. 20.

Vide, Domine, et considera quem
vindemiarius ille: ergò ne comedent
mulieres fructum suum, parvulus
ad mensuram palmæ? Si occidit
in santuario Domini Sacerdos et
Propheta? Jacuerunt in terrâ foris
puer et senex, virgines meæ, et ju-
venes mei ceciderunt in gladio. Tu.
¶. Prolem. p. 166.

LECTIO 2.

Interfecisti in die furoris tui: per-
cussisti, nec miseratus es. Vocasti
quasi ad diem solemnem, qui ter-
rent me de circuito, et non fuit

in die furoris Domini, qui effugeret et relinqueretur: quos educavi et enutrii, inimicus meus consumpsit eos, & Isidem. p. 167.

LECTIO 3. c. 3. v. 1.
Ego vir videns paupertatem meam in virgâ indignationis ejus. Me innavit, et duxit in tenebras, et non in lucem. Tantum in me vertit et convertit manum suam totâ die. Vetustam teci pellem meam, et carnem meam, contrivit ossa mea, ædificavit in gyro meo, et circumdedit me felle et labore. Tu. &. Tantus fuit. p. 167.

IN II. NOCT.

Sermo S. Amadei Ep. Lausanensis.
De Laudibus. B. V. M. Hom. 3.

LECTIO 4.

Hoc mentis martyrio, quod carnis tormenta excedit, hoc patiendi genere gloriosa triumphans, quanto cunctis vicinior, tanto cunctis gloriosior venerandæ cruci, Dominicæ Passionis inhaesit, hausit calicem, bibit passionem, et torrende doloris potata, nulli unquam similem dolorem pertulit. Currit post JESUM, non solum in odere unguentorum, sed in multitudine dolorum. Cernebat verum Salomonem in diademate, quo coronavit eum noværa synagoga, et ipsa coronata coronâ tribulationis post eum incedebat. &. Tremor. p. 167.

LECTIO 5.

Maab autem juxta crucem, ut illud dulcissimum caput Nati unctum oleo lætitiæ præ participibus suis, arundine percussum, spinis coronatum tristi spectaculo videret: aspicebat speciosum formæ præ filiis hominum, non habere speciem, neque decorem, excelsum super omnes gentes despectum, et novissimum reputatum, sanetum sanctorum sceleratis, et iniquis adfluxum,

oculos sublimis hominis humiliatos, et cervicem sustententis omnia humeris inclinatam pendere, sevensissimam faciem Dei emarensem, et decorem vultus ejus absconditum. &. Quoniam. p. 167.

LECTIO 6.

Igitur tam pro Nati morte, quam pro Judæorum perditione, ineffabili dolore gloriosum pectus urebatur, et altissimo pietatis jaculo confossum, extremas spirabat inter angustias, hausit poculum amarum ipsâ morte, et quod humanum genus ferre non posset, adjuncta divino munere, femina valuit sustinere. Vicit sexum, vicit hominem, et passa est ultra humanitatem. Torquebatur nanque magis, quam si torqueretur ex se, quoniam supra se incomparabiliter diligebat id unde dolebat. Tu. &. Mi Fili. p. 167.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 16. v. 21.

In illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis: Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus. Et reliqua.

Homilia venerabilis Ruperti Abbatis.

Comm. in Joann. c. 19. libr. 13.

Si apostolos suos in illâ horâ suæ passionis Dominus mulieri parturienti rectè comparavit quanto magis mulierem hanc, stantem juxta crucem suam mulieri parturienti talem Matrem talis Filius rectè similem duxit? Quid autem dico similem cum verè sit mulier, et verè Mater, et veros habeat in illâ horâ partus sui dolores? Non enim habuit Mulier hanc penam, ut in dolore pareret, sicut cæteræ matres, quum infans sibi natus est; sed nunc dolet, cruciatur, et tristitiam habet, quia venit hora ejus,

illa videlicet hora, propter quam de Spiritu Sancto concepit, propter quam gravida facta est, propter quam completi sunt dies, ut pareret propter quam omnino de utero ejus Deus homo factus homo est. Tu. &. Recedite. p. 168.

LECTIO 8.

Cum autem hæc hora præterierit, cum totus iste gladius parturientem ejus animam pertransierit, jam non erit memor pressuræ propter gaudium, quia natus erit homo in mundum, quia declaratus erit novus homo, qui totum renovet genus humanum, totiusque mundi sempiternum obtineat imperium: natus, inquam, id est, immortalis atque impassibilis factus, et angustias vitæ hujus in æternæ patriæ amplitudine supergressus, mortuum primogenitum. Proinde quia verè ibi dolores, ut parturientis, in passione Unigeniti omnium nostrum salutem beata Virgo peperit, planè omnium nostrum mater est. Tu. &. Vide Domine. p. 168.

LECTIO 9.

Igitur quod de hoc discipulo dictum est ab eo, justissimè curam suæ Matris habebat: mulier ecce filius tuus. Itemque ad eundem discipulum: ecce mater tua, rectè et de alio quolibet discipulorum, si præsens adesset, dici potuisset; nisi quia licet omnium, ut dictum est mater sit, pulchrius tamen huic, ut Virgo virginis commendari debuit. Tu. &. Cui compar. p. 168.

Ad Benedict. ant. Cum mulier peperit puerum, jam non meminit pressuræ propter gaudium.

Oremus. Orato.

Adjuvet nos, quæsumus, ipse omnipotens Deus per gloriosam intercessionem suæ Matris, ut cum eo semper vivamus, qui pro nobis

dignatus est mortem suscipere. Qui cum Deo Patre vivit, et regnat in unitate.

X.

VIRGO MUNDI

CORREDEMPTRIX.

CANON.

Ex S. Athanasio Ep. Alexandrino.
In mirac. de Beritho-Concl. T. 18.
pag. 235.

248. Propter nos et propter nostram salutem, cum esses sine carne, incarnatus ex Virgine MARIA, crucifixus es in illâ carne, cum esses ipse impassibilis Deitate. Tu.

Ad Magnif. ant. Facta est, quasi vidua Domina gentium, Princeps provinciarum facta est sub tributo.

Ab hæc die usque ad Dom. prim. post Pascham inclusivè, omne festum quod occurrat, trasferatur ad primam diem non impeditam.

FER. II. MAJ. HEBD.

Invitator. Hym. antiph. & et & &.
ut in fer. II. Pass. p. 171.

De Lamentatione Jeremiæ Proph.

LECTIO 1. c. 3. v. 6.

In tenebrosis collocavit me, quasi mortuos sempiternos. Circummedificavit adversum me, ut non egrediar: aggravavit compedem meum. Sed et cum clamavero, et rogavero, exclusit orationem meam. Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subvertit. Ursus insidians factus est mihi, leo in absconditis. Semitas meas subvertit, et confregit me, posuit me desolatam. Tu. &. Prolem. p. 166.

LECTIO 2.

Tetendit arcum suum, et posuit me, quasi signum ad sagittam. Misit in reitibus meis filias pharetæ suæ. Factus sum in derisum omni populo meo, canticum eorum totâ die. Replevit me amaritudinibus;

inebriabit me absinthio. Et fregit ad numerum dentes meos, et cavavit me cinere. Et repulsa est a pace anima mea, oblitus sum honorum. Et dixi: perit finis meus, et spes mea a Domino. Tu. g. Is idem. p. 167.

LECTIO 3.

Recordare paupertatis, et transgressionis mea, absinthii et fellis. Memoria memor ero, et labesct in me anima mea, hæc recolens in corde meo, ideo sperabo. Misericordiae Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus. Novi diluculo, multa est fides tua. Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum. Tu. g. Tantus fuit. p. 167.

Ad Benedict. ant. Sicut non fuit amor, sicut amor Virginis, illa non fuit dolor sicut dolor ejus.

CANON.

Ex S. Proclo Ep. Cyprii.
Tom. V. Concil. pag. 19.—Con. Ephes.

249. Venit ille, qui semper adest, propriumque sanguinem nostri causâ in Redemptionis prelium profundens, et carnem quam de Virgine suscepit in commutationem mortis dedens mundum a maledicto mortis redemit, mortisque morlem destruxit. Tu.

Ad Magnif. ant. Quanto Virgo dilexit tenerius, tanto vulnerata fuit profundius.

FER. III. MAJ. HEBD.

In vital. Hym. et alia ut in Fer. III. Pass.

De Lamentatione Jeremiae Prophetæ.

LECTIO 1. c. 3. v. 25.

Bonus est Dominus sperantibus in eum, anime querenti illum. Bonum est pre-stolari cum silentio salutare Dei. Bonum est viro, cum

portaverit jugum ab adolescentiâ suâ. Sedebit solitarius et tacebit, quia levavit super se. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes. Dabit percutienti se maxillam, saluabitur opprobriis. Quia non relinquit in sempiternum Dominus. Tu. g. Tremor. p. 167.

LECTIO 2.

Quis est iste, qui dixit, ut fieret, Domino non jubente? Ex ore Altissimi non egrediuntur nec mala, nec bona. Quid murmuravit homo vivens, vir pro peccatis suis? Scrutemur vias nostras, et queramus, et revertamur ad Dominum. Levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in celos. Nos inique egimus, et ad iracundiam provocabimus: idcirco tu inexorabilis es. Tu. g. Quoniam. p. 167.

LECTIO 3. c. 48.

Divisiones aquarum deduxit oculus meus in contritione filiae populi mei. Oculus meus afflictus est, nectacuit, eo quod non esset requies. Donec respiceret, et videret Dominus de cælis. Oculus meus deprædatus est animam meam in cunctis filiabus urbis mee. Tu. g. Mi fili. p. 167.

Ad Benedict. ant. MARIA torquebatur magis, quam si torquebatur in se: quia super se diligebat illi undè dolebat.

CANON.

Ex S. Bonaventurâ Episcopo.
Apyd S. Ligor. cap. 1. §. 2.

250. Nullo modo dubitandum est, quia MARIE animus voluit etiam tradere Filium suum pro salute generis humani, ut Mater per omnia conformis fieret Patri, et Filio. Tu.

Ad Magnif. ant. O quam tristis et afflicta fuit illa benedicta Mater Unigeniti.

FERIA IV. MAJ. HEBD.
In vit. et alia ut in fer. IV. Pass.
De Lamentatione Jeremiae Prophetæ.

LECTIO 1. c. 3. v. 32.

Venatione ceperunt me, quasi avem inimici mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuerunt lapidem super me. Inundaverunt aque super caput meum: dixi: perit. Invocevi nomen tuum, Domine, de lacu novissimo. Vocem meam audisti: ne avertas aurem tuam à singultu meo et clamoribus. Tu. g. Recedite. p. 168.

LECTIO 2.

Appropinquasti mihi in die, quando invocavite: dixisti: ne timeas. Judicasti, Domine, causam animæ mee. Redemptor vitæ mee. Vidisti, Domine iniquitatem illorum adversum me: judica judicium meum. Vidisti omnem furem, universas cogitationes eorum adversum me. Tu. g. Vide Domine. p. 168.

LECTIO 3.

Audisti opprobrium eorum, Domine, omnes cogitationes eorum adversum me: labia insurgentium mihi, et meditationes eorum adversum me totâ die. Sessionem eorum, et resurrectionem eorum vidi: ego sum psalmus eorum. Reddes eis vicem, Domine, juxta opera manuum suarum. Dabis eis scutum cordis laborem tuum. Persequeris in furore, et conteris eos sub cælis, Domine. Tu. g. Cui comparab. p. 168.

Ad Bened. ant. Morebatur: vivens, vivebat moriens, nec mori poterat, quia vivens mortua erat.

CANON.

Ex S. Bonaventurâ Episcopo.
ibid. §. 3.

251. Nulla post Virginem creatura ita per amorem nostrum exardescet, quæ Filium suum unicum,

quem multo plus se amavit, nobis dedit, et pro nobis obtulit. Tu.

Triduo sequenti non legitur Canon.

Vespera dicuntur hodie omnino, ut in Dominicâ Pass. cum psalms, ut in feriâ officio.

Ad Magnif. ant. Ne derelinquas me, Domine Deus meus: ne dixeris à me, Fili mi.

Oratio in Dom. Palmar.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto, Ave MARIA, omnibus alio prætermisiss, absolute incipitur officium ad Matut. et Vesperas ab antiph. psalmi primi, et antiphonæ duplicanti sicut in festo Duplici. In fine Psalmi non dicitur Gloria Patri, per omnes horas, nec in illo Responsorio.

FERIA V.

HABERIS HEBDOMADE.

Officium fit Duplex.

AD MATUT.

Dicto, Ave. dicitur statim ant.

IN I. NOCT.

Ant. Imminente passione Christi, lacrymæ erant in oculis Matris, et sudor in corpore præ timore.

PSALM. 1. Psalm. 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de Sancto: et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.

Lætabitur in salutari tuo: et in nomine Dei nostri magnificabitur.

Ant. Imminente passione. ut supra.